

விவெவட்டயாவுடைய பெசு. தானாக கணம் கூடிய காலை நேரம் சொல்ல முடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். தானாக கணம் கூடிய காலை நேரம் சொல்ல முடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன். தானாக கணம் கூடிய காலை நேரம் சொல்ல முடியும் என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

நீர்ப்பவேண்டிய முயற்சி செப்ப சேங்கத்து. ஆட்சியின் கொடுமையால் ஏழையென்பதுண்டாயிற்று. என்செய்வர! ஏதோ மரப்பொக்குகளில் பக்கிகள் தன் குளுக்களையும் பேஷகளையும் சிற்கால் மூடிக்கொண்டிருப்பது போல் கொண்ட பெண்டர் முதலியவர்களை ஏதோ காத்துக்கொண்டே காலங்குழிப்பவரானார். எவ்விதமும் வயிறு வளர்ப்பதே இவர்களுக்குப் பசைத் பிரபத்திமாயி ற்று. இவர்களுக்கு “எப்படி எமக்குப் பணம் கிடைக்கும்” என்கிற சிக்கத யலிந்தது. அம்ம! இவாகள் தத்தக் தொழிலை ஒழித்து ஏதோ பிறர் தொழிலுக்கா சையுற்றுத் தன்னில்லான பொழித்து மற்றவர் மாத்ரா நினைத்தவன் குடும்பப்பெறுகின்றனர், இனி இவர்களுக்கொழிலைவிட அத்தொழில் மற்றவராயே நோக்கிட சரணடைந்து வசிக்கின்றது. நிற்க, மமது தாயான சுருதியைபோ இவர் விட்டொழித்தார். ஆயினும் இத்தே சத்தல் எங்கோ ஒடுக்கிவருங்கிப் பிழைத்துக்கொண்டு காலத்தைக் கழித்துக்கொண்டுவருகிறது. இனி எது வணாயில் வருண தருமங்கள் இத்தேசத்தில் இருந்தன வோ அதுவாயில் தேசத்தில் சுதந்திரம் இருக்கவும் அது போன்காலம் சுதந்திரமழியவும் கண்டோமென்றால் அச்சுதந்திரத்திற்கதுவே காரணமெனவும் என் அமையாது. ஆகவின் இவ்வித வருணங்களைக் கடவுள் எயக்கு கேஷ மத்திற்காகவே ஏற்படுத்தினதாக எண்ணவேண்டியதாக வே யிருக்கின்றது. அஃத்ஸ்டரமையாற்றுன் மற்றைய இராஜ்ஜியங்களில் ஒரு ஆயிரம் வருஷமாவது ஒருவிதம் இராஜ்ஜியம் இருங்கிறது. ஏதோ சிறிது நூற்றுண்டுகள் ஒழிய மற்றைப்பவழி எத்தனை ஆயிரவருஷங்கள் மமது தீதைச்தில் “மனுதர்மசாஸ்திரத்திற் கண்டபடி ஆனாக நடந்தது. ஆராயுங்கள்! இப்பொழுதும் அது ஒழிந்தாரா? அவ்வறநால் எமது தேசத்திற்கு எவ்வளவாயிர வருஷங்களுக்கு அமைதியைக்கொடுத்தது. இவ்விதம் இது எவ்வித கேஷமத்திற்கும் இதுக்களுக்குச் சாதகமாக இருப்பதாய் நிச்சயிக்கப்படுகூறபடியால் அதைத்தொலைக்கவே பாதிரிமார் விசேஷ முயற்சி செப்புவருகின்றனர். ஜயி சென்றதைப்பற்றிச் சிந்திப்பதற் பொயோஜனம் ஒன்றுமில்லை. இனியேனும் யாம் ஒருங்குசேர்க்கு வருணதருமங்களை இயன்றமட்டில் முன்னுக்குக் கொண்டுவந்தால் ஏதோ ஒருவிதம் கேஷமம் உண்டாகலாம். ஆயின் யாம் துபாத்திற்குட்பட்டாகிலும் முயலவேண்டுவதே. இனிஏதோ சிலர் முற்காலத்தரசர் ஆட்சியில் எல்லோருக்கும் ருணவியவஸ்தையில் வெகு வருத்தம் உண்டாயிற்றே வாவும் அஃதுணமையெனவும் சொல்லுகின்றனர். அது சிசாரித்தால் ஒழியும். எங்னுமெனின், ஆதகாலத்து ஷத்திரியர் ஆட்சியில் அஃதுண்டாகவில்லை. யாம் எமது ருமங்களை ஒழித்து உட்கலகித்து மற்றவர்க்கு இராஜ்ஜி

ஷண்வதி வஸஹாபே குயித்ரயொவாஸரீயும் உமி
நபாசுதி காணவற துக்ரூய ஸஹவிட்டுதி. த
ஞாதுதாட்டிதநாம் கெவலுதெவஸ்தின் ஸவாஸா
நாஹாதாம் பலுவிட்காநாம் ஸாந்திஹா ஸதெஶம்
பெதும் வீது தூஷமததூயபா ஸுஜியாவு சஹதூ
நக்ரூவு ராஜிஸவீதிஹி ததூஷவஸும் கிட்டதெ
துத்தகம் இதாந்தீபாராவுத்திரபாவக் வண்டிய
நாததொவுத்தீந்தாங்பாவு ஸுத்து
ஸீதெஷகத்தும் வராவு ஸவாபெக்கதாமெஷுதவிட்டு
தி. ததூநிட்டுதோயிடு: ஸெப்: பாரதித்ரகம்
பெவஹிக, வண்டாநாம் யாவுவஹி தாநாம் ம
லிதி.

பரஸ்வாக்ஷ, சிகிச்சை முறை

திருக்காமலை நகர ஆட்சியூ

திருக்காலம்புக்காஶ்வரபூராயரணாங் வத்தாவிலா
திருக்காலம்புக்காஶ்வரபூராயரணாங் வத்தாவிலா

ଯାହାରେ ଦୂର ନାହିଁ ।

பத்தை விட்ட பிறகே உண்டாயிற்று. அதாவது சொன்னால் காலத்திற்குள்ளே மகமதிப்பர் இராஜ்யியத்தையடையான்னின் பொழுதே, இப்பொழுதமைத்தோயோ சுதந்திர விண்மைபாலும், உற்சாகக்குறைவானும். சகாயமின்மை நானும், பணமின்மையானும், ஆயுதமின்மையானும், தேவைப்பறிசியின்மையானுமே. அப்பொழுது வீரியம், தந்திரம், ஆயுதம், உற்சாகம், பணம், சகாயம் இவை விருந்துவிட டான்து அபைதி இரண்டிற்கும் எவ்வளவோ வேலை விற்றுமையுண்டு. இனிப் பணம் பேர் செய்வதில்லை பன்று அது சாந்தமுள்ளதாமோ? இக்காலத்தவர் சாதியின்மையால் அக்காலத்தவர்க்குண்மையறிவால் கூட நயைபால் ராஜ்விசுவாசத்தால் ஆத்திகத்தால் முன் வில்வனவும் அவரவர் தொழிலில் அவரவர் நிற்க, ஒவ்வாருவர் மற்றவரைப்பற்றி நிற்கவேண்டி பேவர ஒன்று மையாய் நிறக சேர்ந்தது. ஒருவனா பொருவர் அவரவு விலைப்பற்றிப் பின்னென்முதுவாம். ஆயின் வருணங்கள் விலைப்பற்றிடில் எமக்கும் இம்மையும் மறுமையும் கூடி உமன்பத்தை உண்மை.

தங்கள்.

தகர்த்தர்களுடைய அபிப்பிராயங்கள் பத்திரிகா
ஒச் சர்வமாட்டா.

கம்பென்களின் தலையாயிர் தொலைத்தல்.

ஜபா ப்ரம்மவித்திபா பத்திராதிபார்காள்! அநேகவங்தனம். உங்கள் பத்திரிகையில் வெளியிட்டபடி நாம் “பம்பாய் கரகரதுள்ள நாவிதர் கூட்டத்தில் ஏற்பட்ட ஏற்பாட்ட டை அலிஞ்சோம்” அவ்விஷயத்தைப்பற்றிப்பல் அறி குறம் ஒப்புனர் என்றும் வெளியாகிறது. இவ்விஷயத் தில் யாம் அறிந்தவரையிற் பிரமாணங்களை எழுதலாம் என்று துணிடதாம். இத்தேசத்துள்ள முதற்குலத்தோர் மூவகைப்பட்டவரோ பெரும்பான்மையிற் காணப்படுவரார்கள். அவர்கள் ஸ்மார்த்தர் வைணவர் மாத்துவர் என ப்படுவர். இவர்களுள் ஸ்மார்த்தர் மாத்துவர் இவர்களுள் பெண்கள் கணவனை இழந்தால் தலைமயிரை வாங்கிவிடுவார்கள். இனி வைணவர்களு வேதாந்ததேசிகர் மதத்தைச் சார்க்கவர்களும் அவ்விதமே அனுஷ்டிக்கின்றார்கள். மற்றொர் சார்பினர்மட்டில் தலைமயிர் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்றனர். இனி அவ்விதம் மயிர் வைத்திருக்கற்குக் காரணம் அவரோ சொல்வார்களாக. இனி வெகு ஜனங்கள் அனுஷ்டித்துவரும் விதவர முண்டன த்தைப்பற்றியாம் அமிக்த பிரமாணங்கள் இவையெனக் காட்டுவோம்.

உதி கூறிவென்றாலும்,
கூறினாலும்,

பத்தாக்காது திறாக்க வீராவை இல்லை வரையும் தி
வீராவை பத்தாக்காது திறாக்க வீராவை இல்லை வரையும் தி
வீராவை பத்தாக்காது திறாக்க வீராவை இல்லை வரையும் தி

இதுவாத்துக்கு வித்தந்தாம்தாவுடைய ஸாதாரணமானதால் சொல்லப்படுகிறது. இது மூலமாக சொல்லப்படுகிறது.

யமஸ்மிருக்கில் “தேவபூஜையிலும் ஜாத்திலும் ஹோ
மத்திலும் வேதம் ஒதுங்காலத்திலும் ஸ்நானகாலத்திலும், பிதருக்கிரியைலும், தானகாலத்தும் போஜனகாலத்தும், காலைவேளையிலும், மயிருடன்கூடிய கைம்பெண்ணை அதனைச் சோக்கலாகாது” என்றிருக்கின்றது. மற்று “எந்தக்கிரகத்தில் விதவை மயிரவைத்துக்கொண்டிருப்பாள் அக்காரம் எவ்விதத்திலும் முன்னுக்குவராது” என்று சாதாதபர் சொல்லுகின்றார். வசிஷ்டர் சௌலவதோவெனில் “மயிருள்ள விதவையைக் கண்டாலும் அவள்மேற்ற திண்டினாலும் உடனே ஸ்நானங்கெய்யவேண்டும். அல்லது சூரியனெப்பார்க்கவேண்டும்” என்பது “மயிர் தரித்த விதவைக் கண்ணமளிப்பவன் மூன்று சாக்திராயனங்களையும் அதிகிருச்சிரம் மூன்றையும் செய்தாலன் லிச் சுத்திபெறுன்” என்று பிரகங்பதி ஸ்மிருதியிலிருக்கின்றது. இனி ஹாரீதர் கூற்று “தன் கணவனிறந்தபிறகு தன் கேசங்களைத் துலைக்காது வளர்க்கும் கையிலென்கணவனையுங்கூட்டி நரகமடைவாள்” என்றும், “கணவனிறந்தபிறகு தலையிற் கேசங்களை வைத்திருப்பவன் பல ஜூன்மங்களில் காடியும் பன்றியுமாய்ப் பிறப்பாள்” என்றும், “கணவனிறந்தபிறகு தன் மயிரைக் கூட்டிக் கொப்புகிடும் பெண்ணைக் கழுதையிலேற்றி அரசாங்கத்திற்கு வெளிபேற்றவேண்டும்” என்றும் இருக்கின்றன. மற்றொருடித்தில் “கணவனிறந்த பிறகு தலையிரைத் தொலைப்பாள், அவள் தன் கணவனுடன் உல்லுகம் பெறுவாள்” என்றும், “கணவனிறந்தபிறகு பெண்களுக்குத் தலையிர் தொலைக்கூடுவெண்டும். இனி அங்கனமில்லாவிடில் அவள் கணவன் நரகமடைவான்” என்றுமிருக்கின்றது. “கவிகா

மொழிபெயர்ப்பு.) இங்ஙனம்.

ஓர் வெகானசர்,

QI 24.1.6 शुद्ध फ्रैंसिल.

ஜூயா ! இலக்கிய வளக்கணக்களில் தீர்த்திடப்பெற்ற அனிஞ்சுர்காள் ! சிறிது கேள்வின் பற்றவர்க்கும் உடல் பித்தியிடுகள். வேறாகப்பட்டிலைக் கச்ட்ரங்குத்துப் பற்றவை நூல்களின் பயனுறிஞ்சு வேள்விமுத எறுங்கபங்களைக் கைக்கொண்டு கடவள் வழிடப்பட்டுடைக் காலங்கும் ஒரு மறவாது ஓபாவிரதம்பூல்தடாழுகும் அந்தவர் பணிகள் நிலைத் தும் விரியம் மிகுஞ்சும் அசுவர்மீதப் பூதலியைப் பெருவே ஸ்வின்னோயியற்றி அதனால் பெரும்படியாக பெற்றும் உணர்வையான கடவுளையற்று அவனை வழிடப்பட்டும் உணர்வை கெறி தவறாதுபரவிரதங்கொண்டும் நிற்க பூதலிர்ச்சாக்கர் முதலிப் பகாராஜாக்களாற் பரிபாவிக்கப்பட்டுப், பாயமவிததை ஒங்கிவளரும் பெருமிடமுமான இடமாகக்கண்டத்தில் அந்தோ ! கலிக்கொடுமையைஞால் கூவத்துக்கணம் பங்கள் ஒழுங்கநன. அங்கிலையைப் பாதை எங்கும் கிறைந்தது. மனிதர் கலவழி கடந்தார்கள். அந்தனர் அறவழி ஒழுந்தார்கள். நாத்திகமும் சிறில்லவுமும் நாடெங்கும் பாவிப்பது. அனிஞ்சுர்கள் அகத்தல் குழந்தார்கள். சுகூசப் பண்டிதருள் உடசண்டைகள் ஒங்கான. “எம்மதம் பெரிப்பது, உமமதம் சிறப்பது, விண்ணுடேவை உயர்ந்தவன், சிவனே அங்கனம்” எனப்பதாதுயான வீணை கலகங்களைச்செய்து காலத்தின் கோலமறிபாதும் உண்மையறியாதும் அருளானைக்கண்ட ஆந்தைகளைப்போல ஏதோ ஒருவழி ஒழுந்துத்தமகங்களில் விழித்திருக்கிறார்கள். பண்டிதர்களே ஒருவர்க்கொருவர் தேரிற்பீசுவத்திலே; ஒருங்கு சேருவதல்லை ஜூயோ ! இவர்கள் கொண்ட தூபிப்பிராயங்களைப்பார்த்திர்களா ! “எம்பெருமை ஒழிக்” “மற்றவர்க்கயிமதங்களைத் தொலைத்திடுக.” “இத்தேசத்தில் வேதபாகியர் ஒங்கி வளருக.” “எவ்விதமாயினும் அவ்விஷயத்தைச் செவியிற் கொள்வோமில்லை.” “வீணிற் காலங்கழிப்போம்.” “வீட்டிற்குறைன் தூங்குவோபா.” “எவ்விதத்திலும் யாசகத்தால் காலங்கழிப்போம்” என்று நிர்க்கின்றார்கள். இவர் விசேஷமாய் உண்மை நூல்களை ஆராய்வதுமில்லை. ஆராயினும் மற்றவர்க்கு உபதேகப்பதுமில்லை. ஏதோ ஒருங்கித அபிப்பிராயம் கொண்டவர்களாய் இருந்துவருகிறார்கள். இதுவும் கிறக் அம்ம ! இவர்கொடுமை எத்தனைமைத்து. ஒரு சமயம் இத்தேசத்தின் இக்கால நிலைமையறிந்து மனவுருத்தமுற்று விசேஷ ஆவலுடன் உலகத்தில் உள்ள ஆபத்தைப்பற்றி எவ்வோனும் சொல்ல முன்வந்து சொல்வனும் இவர் எப்பொழுதும் அதக்கேட்டுச் சந்தோஷமடையார். அறிஞர்கள் ! சிறிதுற்றுகோக்குங்கள் ! இவர் ஏன் வீணில் சண்டை சேய்கிறார்கள். கம்மவர்க்கெல்லாம் வேதாங்களே பிரமாணம் ! அதைப்பற்றியில்லவோ நமதனுஷ்டானம் என்ன

ஸா: வஸத: தயாவி நவபீடி-ஸ்ரூபாவுவுத் தி. கு
 ஹாங்காரிங் இதாக்டார் வஸவெட்டுதா: பைது வர
 ட் கூபாதியக் கெனால்கூறு புபொஜநங்
 வஸ்தாக்டாநவனவ, கிறு கந்தாஷ்டிபெ செயாவி
 கஸ்தெஸ்டிரா: அதிலுவனவ இதாக்டாநித: புபீ
 தஸ்வுதா: சுதவனவஹாவஸ்தெத ஜத்தெ
 செயாவி கத்துத்துதா: காஸமிடபூ நவஹாவலை
 தவிராவஸ: புபீத்துதெஸ்டிராநா: கந்துவாத
 ஜாநவ பூபுத: தாக்டாநித: கெந்தை, எ^த
 பாலிராநித: கெந்தை, ஜாத்துவித்திநஸபார: கெ
 வித்துபூதா: தயாவி நவபீடித்து தெவதிய
 த்துதா: தெதி. கெவாம் கெந்துதெவாவு
 தி. கெவிஜாதாவிதி பூயகா-பூயகா வாகெக்க
 வித்தெப கெவா: காவிரி நவஸ்வுதா: கந்தையா
 ஸஸ்திவித்தோ: தூவிஸ்ராத்தா: மூசாக்காவதிலை
 பெபூ-அடுக்காவிலாஜ: கந்துவலைதெ துஜெதூ
 ராஷ்டிரா: கந்துவலைபெக்கா பெராவுவீபா: தெ
 ராவஸுபு கந்துவதி பாராக்காடி: வெந்தஸு.
 வெரைக்காத்தாஶப பாசிதவிசாவிகபா நஜாநந்தி
 துஞ்சாநக்கதவனவஹிக்கீணதாங்கின்தித்தித்து
 தீயங்ராஷ்ட: புபாநவஸு-வஸவுதா வஸ்கீத்தா
 தா: புபாநவஸு வஸதாவாரெதா: கந்தாநுயயப
 தபூதுவுதா புபொதாக்டாநிதி தெதி தெதா: பு
 சாநமவொஹ: வெவதுவொஹதி நாஜோத்து
 கிதா: வெஷ்டபாரின்று: பாநவாலிகா ஒவுவத்தா
 ரெ. நஜாநிஃ: கின்தித்திலவுவக்கவராவுவ: கயு
 ஸாவெவாவாஜாபெத லவக்காவா நரபாஜாவு
 பாநா: இத்தாரெதுதா கயவாயாபெவலிக்காம்தா
 கஸ்தாநாதெவ புதுதுவுதெ காமோவி வஸ
 தெகுதிவுதி வதித்தோகாவநாவுதி: இஹாவு
 திஃகவிக் காநாவுபுதி: கவிக் ஜாஸாவாத: கவி
 துவுதுதா: கூவுதுமிகாதி உராவுதுவு: பொ
 பாதுபெருத்தவனவ கிறுவுதிநாவுவாரி: வெது. தொ
 தொயெதுவுதா: புபாவாஜாநித. வஸவுதா: த
 துஜாத்திபா: விபுதததநாவாரா நநாதாநா
 தத்தீ: வெறுவுவஸங்வத்தீதி கின்தவஸுவீ வாவதெ
 தெ வெதுசெக்காய பஸ்த புபாவுதாவுத
 தின்று: வித்தெக்காயரா: மீஸாக்காநா-பாவா:
 லரம் கடக்கின்றது. நமது கள்மங்களும் அதிலுள்ளதே
 யன்றே? வேதாகமங்களிற் கூறப்படுவேன சக்கிதான
 ந்தப் பாஞ்சடேயன்றே எமக்குத் தெய்ம். இதே
 வித்தபத்தைப்பலவரா அவ்வக்காலத்துத்தக் மகான்களா
 கிப ஸ்ரீசங்கராசாரியர் முதலிய பெரியோர்கள் எடுத்து
 வெளியிட்டு நிலைகாட்டினது. இனி இதனால் நாம் மதா
 பிமானிகளை வெறுக்கின்றேமில்லை. அவர்களுக்கு அவ்
 வாம்மத்து விசுவாசமிருக்கட்டும். மதாபிமானமுள்ள
 வரே இம்மை மறுமை இருமையிலும் சுகம்பெறுவார்.
 ஆகியிலும் மற்றைப் பாட்டவரிலும் இங்காட்டவரோ விதீச
 ஓமதாபிமானிகளாயினா. இவர்களே மிகப் பெருமை
 தாங்கி விண்றனர். மற்றைய தேசத்தவர்க்கு இவ்வளவு
 மதவிசுவாசம் உண்டாயிருக்கத்தில்லை. காலத்தால் இவர்
 களைக்கண்டே மற்றவருள்ளும் சிலர் தேசாபிமானிகளும்
 சிலர் ஜாதிப்பிமானிகளும் மற்றவர் மதாபிமான்களும்
 ஆனார்கள். ஆயினும் நம்முன்னேருக்கு இவர்டாவதில்லை.
 அப்பாளுள் அப்பாளம் கிடைக்கு மதாபிமானம் சிலர்க்கும்
 தேசாபிமானம் சிலர்க்கும் சாதிப்பிமானம் சிலாக்கும் என்றிருக்கின்றது. நம்மவரிடம் மூன்றும் ரூங்கு
 சேர்க்கிறுக்கிறது. இக்காலத்தோ இவர் தனதுண்ணம்
 வெளியிட்டுத் தேசாபிமான மதாபிமானங்களை பொழு
 த்து வீண்டுகளாய் வாழ்ந்தாக்களை வீணில் தோலைத்
 துவருக்கிறார்கள். இச்சமயம் நோக்கி இவ்வாப் புறமுதப்
 பிசாசம் பிடித்தது. ஆகவின்றான் நமது நாடு நாளுக்கு
 காள் குறைத்துப்போகின்றது. நாமுன்னேர் நந்தருமங்களைக் கைவிடாது காத்து மதாபிமான மிகுதியால் ஆசிரியர் ஆஜைக்கிரங்கித் தம் சிட்டக்களிடம் கருணைபாரி
 பொழுது பாவத்தை யொழுத்துக் கடவுள்மகிழமையைத்
 தமதுள்ளத்திற் கண்டுகளித்துப் பெரியோர் எனப் பெயர்.
 வைத்து மகிழ்ந்தார்கள். அவர் போருமையை எடுத்
 தோத எமது நாவால் முடியாது. பெயர் மாத்தினையில்
 வைனவர் என்றும் கைவர் என்றும் வீணிற் பெயர் தரித்
 திருக்கிறேன்மென்று விண்டுவின் சொருபம் அல்லது
 சிவன் சொருபத்தை அவிக்கவன் எவன் எமாட்டம் எவ்
 விதந்தான் நடவுளருக்கம் உண்டாம். இக்காலத்த
 வர்க்கோ விசேஷமாய் கமது மதசால்திரங்களில் ஒருவி
 தக்கிலும் மெபிக்கையில்லை. அம்மட்டோ! வேதார்
 க்கத்தை ஒழிக்கவே இவர்கள் வெளிவந்திருக்கிறார்கள். பாருங்கள்! கோடையிற் குடும்பமையும் மாரியில் மழைக்
 குறைவும் சிலவிடம் அதிமழையும் சிலவிடம் மழையின்
 மையும் சிலவிடம் பெருங்காற்றம் சிலவிடம் அம்மை
 யும் சிலவிடம் பேதியும் என்று எங்கும் உபத்திரயாப்
 விளைகின்றது. அரிஞர்காள் ஆராயுக்கள்! இவையெ
 ல்லாம் அவ்வாத்தேசங்களுக்குரிய ஆசாரங்களை ஒழித்த
 மையாற்றுன் இது இவ்விதம் ஆயிற்றென்க. மேலும்

பார்வைப்பவன்யாதநாடுக்கித்தாமாட்டுல் விராதா^०
 க்கதா: ஏழுகூவிசூரூவு வத்ரகாரத் பூர்க்கிதபூ
 ஹவிசூராவிஞாவஸ: கெக்ரஷவாவு இரைசுத்தமா சூ
 வஶஹஸு ஹரிசுபா: வாநாவுபுஷு நதொஜிரணா
 மாடு பூர்பாத்தாரா: நாசிராதுவிநா: தவனவ
 ஸ்ரீபாக்ஷராவாய-லேலதா: ஸ்ரீகிணைஸ்ரீநிவாஸஸரா
 வஸ்ன: மாஜிதெஹஸுதக: தெஷாம் வாநா
 வதாரஸு). தயாரொகாம் லஹவதாவாதாராயபெண்
 நாவி - கடலோவாங்வாநாகெண் ஜாயதத. வ
 னை-வைங்கா: || தாக்கிலுலவிசூருதி நாராயண-வ
 ராயணா: ஒதி வனதாகெதிவதி இஷ்டா வணி தா
 வலத்வாம் கெது வாவாதம் யெஷா பெவஹ பூர்ஷா
 வெநஜிவதி வாவாபுலவெஷாகாவஹா - தெதராவ
 பூத்தூவிதாஶ விஜயதென் பூத்திறாடாங்கிவஸ
 சூரா பாதாயிக்கதயா சுதாபுவிஜா: தாடுக்கூடுவா
 ஹாவெவி யாவஹுக: யாவக்பாரிவப சூராவுவஷா
 தெதரெநவதிதமா ஹாநு வியமநாத: வய-பதா
 வஸ்நததி: தி ராஹா-ப-ரய-மாக்காதிவெஹ. கய வா
 ஹாவது பார்க்கார-ங்க: வூவெவஷுரா: தந-யா அ
 ஶ்ரீவதி அடு^०.

யோர் அவதரிக்கவேண்டிய காலந்தானே. “கவியின்
 १००० வருஷங்கள் செலவை வருந்துகிறபங்குகேம். அது
 காலம் அனைக் பாகவதர்கள் நிறப்பார்கள்” என்று நமது
 விபாசாசார்மியர் சொல்லில்லையா? இப்பொழுது அவர்
 களாற்றுன் ஒருவழி கிறிஸ்துமதம் ஒழிந்துவருகின்றது.
 அவரே முற்குறித்த சபை நடத்துபவர். அவர்களால்
 ஏற்படுத்தப்பட்ட சபைகள் தென்னுட்டிற் சுமார் 100
 இருக்கும். அறிஞர்கள்! ஒவ்வொருவரும் அவ்வளவில்
 லலாவிடினும் அவரவரால் இயன்றமட்டில் தத்தம் மதங்
 களை வெளியிடவேண்டும். இனி நமக்கும் நமமவர்க்கும்
 கல்வழிகாட்டத் திருவருட்பெருகுமென அதை எதிர்பா
 ர்க்கிட்டிரும். இவ்வுபங்கியாசம நடந்தது கேல் ஹார்.
 (மொழிபெயர்ப்பு.) இங்ஙனம்,
 ஸ்ரீபாஷ்வாசஸ்பதி. மிச்சிர ஸ்ரீநிவாஸசாஸ்திரிகள்
 மானைக்கருள் ஒருவர்
 ஸ்ரீநிவாசசர்மா, சிதம்பரம்.

உபநிடதங்கள்.

பத்திரிகா கண்பர்கள்!

திருத்தங்கட கிராமத்திலுள்ள திருமலைசாஸ்திரியாலோ
 னபவா உபங்கிதங்களைக் குறித்துச் சில வரிகள் எழுதியே
 நாக்கின்றாரன்தோ. அவர் அவ்வுபங்கியாசக்கில் ஏதே

୩୫୦-

ଶ୍ରୀ ହାତ୍ମାଵାଚମ୍ପକିରଣ ଶ୍ରୀ ନିଵାଚମ୍ପାଯିବାର
ରାତ୍ରିଵାହୀ- ଶ୍ରୀ ନିଵାଚମ୍ପରାଜୀଗା.

ഉപന്ഥേഷഃ.

குப்தா! வதி காவரங்கா! ஸாதாவிவயது :
காபாநவாஹாஸுமடி: ஸ்ரீகதா! திராவெங்கடமுரா!
வாஹி நா! பூஹுஸ்ரீ திராவெங்காவினா! எய்
கிட தது நவவ-யாசிநா! சென் பூரோண. எய்பீ-
யநிஷ்டதா! வஜ-யிக்பா காரிக்க யாஹாசுபாவஸங்புரா
கா ஒதுவஸங்புராவாநு வைஞாநிதெ யதுவ யா
கிழுப்புதெக்யயங்கிசு உநுலிதெவி வது ரயிவெவ:
வாவிதெவி வொஹாவி: பூரோணெ ரநாது
பூரோணைக்கிள்கிவாலிவுக்கே? காநநாகுது! த
இயங்க தது வராதுவா! நிரவாக்கூவ வாந: கிள்
விலுக்கே? தது வங்பக்கா! வளுவ்யதை ஹவனதெ நி
தெக்காந்து! கயங்கிக்கது! நிராத்தை! நிராவப
தா! பூராஹா! தா! மாஹா! தா! பொஹாயனை
போத்யவைபங்கெனவும், முன்னேர் கொள்கைகள் வழு
வைட்யனவெனவும், வாதராயனமுனிவர் கொள்கையீ
ஞம் தம் கொள்கைக்கு மாறுவை ஒப்பத்தக்கனவல்
வெவனவும், பேராகபாஷ்பமுதவிய பெருநூலுகள், எழு
திப விபாசாரியர் இவரல்லெனவும், இவ்வண்மையை
வெளியிட ஏதோ கில பண்டிதர் அச்சமற்றிருப்பதாயும்,
தாம் இப்பொழுது முன்வந்துவிட்டமையால மற்றவரை
யும் அவ்வாறு தம் சார்பாக வரும்படி அழைப்பதாகவும்
கூறுகின்றா. இதுவரையில் பண்டிதகொவர்பானும் அவர்
வறி பின்பற்றின்றால்லே. மற்றவர் அரைப் பின்பற்றுமை
கொண்டே அவர் கூறியவை குற்றமுன்சைவையென வே
றப்பினும் இதற்குமுன் காலங்கென்ற பால்யாசாரியாகோ
னபவருடன் எமக்கு கேர்த் விவாதத்தில் இவ்விஷயம்
எழுதியிருக்கின்றோமாதலால், இப்பொழுதும் இவ்விஷ
யத்தில் எழுதலாயினேம். அவர் மற்றைப் பநிடதங்கள்
வாதராயனமுனிவர் கொள்கை தவிர மற்ற முனிவர்கள் கொள்கையில் பிரமாணமாயினும் அவ்வேதாசா

சிவெல்லாவி ஜூவி தீக்குதாநிதி. வெது கிடை
 வால்கூட்டுவெது காபாம் ஸாவயிதாலிவபு
 அலுதாநாஸாரி அக்கூகானெவு தீக்குதாநபு
 காணபதிதாநீவூநாது யுதிதீந்திரதெது
 காணபதி. பழிப்புரோணயங்கிப்புரோணபதூ. பாரூ
 தூதீயாநு முபாநு ஶிவதகவிலவகரிவா செஶ
 நநின்டுப் பிவாகடினிதிவிகாதிவு நிஷத்தா
 பூரோணு¹⁰ நிவிவோநு சுதொநவாயக ஞக
 வாதித்திலு தகுநவாநபேகாவிப்புரோகா¹¹
 பாரித்தாந்தாணி பாம் ஸாங்காரம் வெஹா உநு¹²
 செஞ்சாநா. தகவனவொசுது வுலிவா கூ
 யபிவுநங்கீஸாங்காங்வாந்தீவெது¹³
 காணபதூதயாபழிப்புரோணு¹⁴ தகவரிநு ஹீதா
 நாஸாபக்குதி தாராவாகு நிதாநீவிப்புதலங்க:
 நநநங்சாவினாம் நவாந்தொதாவதா வெநாவா
 யடிதெ கெந்தாவிஅாகுராநாம் ஸமதுவிஷயத
 யாப்பாரோணு¹⁵ செந் தாவாம் காதெது¹⁶ நொவ
 நிஷதாங்வா கூயிதெதாம் கீதவெநு பூரோ
 ணு¹⁷ நவாநாதாநி வாகுராநி பொந்தாயணீயவா
 துவிஷயாணி. கூயிதெது பீ-ஸாங்காங்வாநு¹⁸
 கால்வாயெக் பூரோணு¹⁹ செநநநநி நிவாகா

ஏன்களும்,
ஓர் மாத்துவன்.

பிரதி 1-க்கு விலை பைசா ஒ

காலீநா நல் தீட்டுப்.

Chidambaram;— Printed and Published for the Proprietor at the Brahma-vidya Press, No 76. Sankalpooneer Pilliar koil Street.

ବିଜ୍ଞାନୀ ପତ୍ରି

பத்திரகாரயம்:	
வரு	2 12 0
மீ	1 8 0
மீ	0 14 0
-காபி	0 2 6
இலங்கைக்கு	
	3 8 0

ப்ரம்மவித்தியா பத்திரிகை

பத்தர கிரயத்தை
பணியார்ட்டாகவாவத
• வலது மூபா 1-க்ல்.
அனு 1-சேர்த்தும் சு
பால் வெட்டாகவாவது
நீத : பாப் ப்ரம்மவித்தி
யா ப்ளாஸ் மானைஜரு
க்கு அனுப்பவேண்டும்.

BRAHMAVIDYAPATHRIKA-

மாதம் இருமுறை பிரசரங்க செய்யப்படு

தூபு-கூ திவெசு அஷவாக்கே நக்கெ தாவிடாஃப் || சுவங்கூ கூ திவெசு அஷவாக்கே வலவிருதி ||
ம-ம புத்தகம்] சிதம்பரம்— சுகாடுஉங் ஜ-வனம்^r கருவ [இலக்கம் - உட

മുഖ്യവി ഡി.എ.

ଶିଖିଲ୍ଲାପା - ଲିକ୍ତ ତିବଂବକମ୍ବା : - ଜେ, ଏହିଲ୍ଲାପା ଏ

வாய்மாக்.

संग गाः!!

குயக்கும்பூருஷாந்தி “கிழவுதபொராதீவெகு பூரோ
ண்.” உதி தெடுதூரோகுமது, வெவ்வோவுபூருஷ
தூர் ஸாங்ஹாவந்கு: நாலிகரிமிலு நினைதூர்
கொவெடுமதூர் பெநாதுநி பார்மாக உதி ஸ
ஷா வயங்விரஸுவிலுதி தெடுதூரோநிராவிதம்
ஹி வசாராதுவாஸாநு: “குடை” பூரூபெ
குடைவெவ்விதூராக ஜநாநாம் விறிதூராவுதீதி
தாக்டராவெவ்விதூரா ஓஜாம் பூராணி நாம் குடை
நாமானை தநாக்கரணி நாவுநலைய ஸுவைடனை
வூலுவதூராயது தபாநஸி ரூவுவடிவி குடை
தூரைதாநா இதெடுவவூநாக்காஸுதி. யதக: கவ
ந்தி நூரதி: குதநாக்கிலுவாவிகாலைவ விறதி
நவமுரை வறவதாவஸுதேஷா நாளொண்டி-வா
ஸராஸுவப்பி: குவிகிலிக ரெநாபெக்குண வ
ஏ ராவுலுவதநிபதி தாம் ஸாமாததி நிவுதூருபெக
நாலுணி இன்னம் சென்னிதெவக்கு வாதிப்பு

ப்ரம்மவித்தியா.

சிதம்பரம்:—விகிரதினை அனிமீர் சுடு

• 10 M 3 H.

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ

ஜய கா:!!

குயக்குவரையும் கி. வத்செபாராலிரெக்ஸ் பிரோ
ஸன், "இதிதெதுடிகாக்டு, ஸலவட்டாவுப்புபால்ஹெ
தா: ஸாங்ஹாவந்க: நாலிக்காவிலு நின்டுதா:
கொவடிஹதா: பெதாதுலி வரமொக இதி ஹ
ஷு வயங்பிரஹிலைதி தெதுடிகாக்டு, நிராவிதா
ஹி வாராதாலால்வாஸாஶி: "கீடு" புதாவெ
கூடிவெலவிதுபாக ஜநாநா: விலிதுதாவவத்தி
தாட்டாவவெவ்து) நாஜா புாணிநா: கீடு
நாஹ-ன தந-காரண-ஊவந்தெஹாம ஸபைட்டு
வாஹவதுபதுத தயாநவி நுவவட்டிவி கீட்டிர
துப்புதாநா இதெதுவவாநாட்டாஸு: தி. பத: சவ
ந்தி நுராதி: சுதநாக்கிவாவிகாவீவ விலதி-
நவமா ஒஹவதாவஸுதெஷு நாரோடெஷுஷு-வர
ஹாவஸு-வசி கவுகிவிக தெநாவவக்குண வ
பாவஸு-வந்தியிதி-தா: ஸாங்ஹதி-நவ-த-பெக
நாஹ-ன-ந இந்மா: வெளா-நவக்கு: வா-பு-த-
நாஹ-ன-ந இந்மா: வெளா-நவக்கு: வா-பு-த-